

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący)

SSN Bohdan Bieniek

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. G.

przeciwko M. w W.

o zadośćuczynienie w związku z mobbingiem,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 5 marca 2020 r.,

zażalenia powoda na wyroku Sądu Najwyższego

z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt III PK 167/18,

w przedmiocie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu

kasacyjnym

1. odrzuca zażalenie;

2. oddala wniosek pełnomocnika powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt III PK 167/18, w sprawie z powództwa S. G. przeciwko M. w W. o zadośćuczynienie w związku z mobbingiem, na skutek rozpoznania skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 maja 2018 r., sygn. akt VIII Pa (...), oddalił skargę kasacyjną (pkt 1), zasądził od pozwanego na rzecz adwokata D. Ż. kwotę

900 zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym (pkt 2).

Powyższe rozstrzygnięcie w zakresie punktu 2., to jest w przedmiocie zasądzenia kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, zaskarżył pełnomocnik powoda reprezentujący go z urzędu

Zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, to jest § 16 ust. 4 pkt 2 w związku z § 8 pkt 5 w związku z § 4 ust. 1 rozporządzenia z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu w związku (jednolity tekst: Dz.U z 2019 r., poz. 18, dalej: rozporządzenie) z art. 108 § 1 k.p.c. przez błędne ustalenie wysokości kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym wyłącznie w kwocie 900 zł powiększonej o stawkę podatku od towarów i usług, podczas gdy prawidłowe zastosowanie tych przepisów prowadzi do jednoznacznego wniosku, że w tej sprawie należało zasądzić kwotę 1.200 zł, powiększoną o powyższy podatek.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wskazał, że w przedmiotowej sprawie wartość przedmiotu sporu wynosiła 49.900,00 zł. Tym samym w sprawie winien mieć zastosowanie przepis § 8 pkt 1 rozporządzenia. Stosownie do § 8 pkt 5 rozporządzenia, przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000 zł do 50.000 zł, opłaty wynoszą 2.400 zł. Dalej wskazał, że zgodnie z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia, w postępowaniu kasacyjnym opłaty za sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej oraz za sporządzenie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej wynoszą 50% opłaty wskazanej w § 8 pkt 5. Przypominał, że pełnomocnik powoda z urzędu złożył w tej sprawie odpowiedź na skargę kasacyjną. Stosownie do § 16 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, prawidłowo ustalona stawka za pomoc prawną udzieloną z urzędu powodowi powinna wynosić 1.200 zł powiększona o stawkę podatku od towarów i usług.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie na rzecz adwokata z urzędu dalszych 300 zł powiększonych o stawkę podatku od towarów i usług, oraz zasądzenie na rzecz adwokata z urzędu D. Ż. kosztów zastępstwa procesowego z tytułu przeprowadzonego postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c., zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W myśl art. 394¹ § 1¹ k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Rozstrzygnięcie o przyznaniu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej, zawarte w wyroku Sądu Najwyższego, nie należy do tej kategorii orzeczeń i w związku z tym niniejsze zażalenie - jako niedopuszczalne – podlega odrzuceniu.

Ubocznie też można wskazać, że skarżący pomija § 15 ust. 2 rozporządzenia, zgodnie z którym w sprawach z zakresu prawa pracy, w tym o odszkodowanie inne niż wymienione w pkt 4, opłata wynosi 75% opłaty obliczonej na podstawie § 8 od wartości wynagrodzenia lub odszkodowania będącego przedmiotem sprawy. Tak więc stawką wyjściową w niniejszej sprawie nie jest kwota 2.400 zł, ale kwota 1.800 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 394¹ § 3 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji, oddalając również z tej przyczyny (niedopuszczalność zażalenia) wnioski o zasądzenie na rzecz adwokata z urzędu D. Ż. kosztów zastępstwa procesowego z tytułu przeprowadzonego postępowania zażaleniowego.